

Tjäckkaure, sjö, Jokkmokks
sn o. tq, Nb. 1.

Tjäkkau^erē

Heter så här enl. N.A. Gruvvisare,
N.J. Mattson och L.P. Enbom. Heter
även Tjiekaure.

Tjäkaure Gn 21 (b1)

H. Grundström 1929
M.L. 1967